

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΓΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΗΛΙΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις φρ. 15.—'Εν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 16.—'Εν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 25

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, 'Αριθ. 178, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ἦ εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ἀλεξανδρείας ἀποστολὴ πολεμικῶν πλοίων ἰδοὺ ὅτι ἐδικαιώθη ἐκ τῶν πραγμάτων, χωρὶς νὰ δυνηθῇ βεβαίως νὰ τὰ προλάβῃ, ἀφοῦ δὲν κατώρθωσε νὰ τὰ προλάβῃ διὰ τὸν ἰδικόν του πρόξενον καὶ μηχανικόν οὔτε αὐτὸς ὁ ἀγγλικὸς στόλος. Ὅσω λυπηρὸν εἶναι τὸ πάθημα τοῦ κ. Κλέωνος Ραγκαβῆ, τοῦ ἀγαπητοῦ μας ἐν Αἰγύπτῳ πολιτικοῦ πράκτορος, τόσω ὑπερήφανος ἀποβαίνει αὐτὴ ἢ ἐκ τῶν πρώτων συμμετοχῇ του εἰς τοὺς κινδύνους μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων δυνάμεων. Καὶ ἦτο τόσον δικαία ἡ διαδραμάτισις προσώπου πρωταγωνιστοῦ τοῦ ἡμετέρου πράκτορος, διότι καίτοι ἀντιπροσωπεύει δυνάμιν μικράν, οὐχ ἥττον ἀνήκει εἰς ἔθνος, ὅπερ ἐν Αἰγύπτῳ ἕνεκα τοῦ πολυαρίθμου τῆς ἀποικίας του καὶ τῶν τραπεζιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν δυνάμεων καὶ τῶν πυκνῶν ἐργατικῶν τάξεων προβάλλει ἐκεῖ μετὰ τῶν πρώτων δυνάμεων καὶ ἂν ὁ Ἀραβὴς ριφθῇ ὡς εἰς τελευταῖον καταφύγιον εἰς τὰς ταραχάς, διὰ νὰ ὁδηγηθῇ ἀπὸ τῶν ταραχῶν εἰς τὴν ἀγχόνην, οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τὴν εἰσήγησιν τοῦ γενναίου μας πράκτορος πιστεύομεν ὅτι θὰ διαδραματίσωσιν ἔντιμον πρόσωπον ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως καὶ περιορισμοῦ τῶν παραφρονησάντων Φελλάχων.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Οἱ χωρικοὶ καὶ κτηρατῖαι Λεβαδείας προητοίμασαν τὸ ἐξῆς ἐπιτύμβιον διὰ τὸν κ. Σκουλούδην :

Γαίης ἔχοις ἐλαφράς!

Ἐχομεν σχεδὸν κυνικὰ καύματα, καὶ ὅμως εἰς τὴν ἑλ-λειψιν τῶν καταβρεγμάτων προσετέθη καὶ ἄλλο κακόν, τὸ ἀσυγκρίτως ἀποτροπαιότερον, ἢ ἐπιχωμάτωσις τῶν ὁδῶν. Ὁ Πάρνης πλέον καὶ ὁ Ὑμηττὸς καὶ ὁ Κορυδαλὸς καὶ τὸ Πεντελικόν, ἴσως καὶ ὁ Παρνασσὸς ἀκόμα καὶ αὐτὸς ὁ Ἐλυμπος τοῦ Πάτερ Ἀρεντούλη τοῦ Πειραιῶς, ὅλα αὐτὰ τὰ βουνὰ δὲν εἶναι ἐκεῖ ὅπου τὰ ὦρισεν ἡ φύσις καὶ ἡ γεωγραφία, ἀλλὰ μετεβιβάσθησαν ὅλα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας, τῆς ὁδοῦ Ἀγχιέσμου, τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, εἰς τὰ Χαφτεῖα, εἰς τὰ παρόδια, ὅπου συγκέντρωσις κόσμου, ὅπου διάβασις ἀνθρώπων, ὅπου δρόμος διὰ περιπάτον.

Καὶ μήπως θὰ ὑψώσωμεν φωνὴν κατὰ τῶν χανδακίων, κατὰ τῶν προχωμάτων, κατὰ τῶν βουνῶν, κατὰ τῶν πετρωμάτων, τὰ ὅποια ὅλα ἀνεστάτωσαν τὰς Ἀθήνας, τὴν δὲ νύκτα κυρίως, τὴν μόνον ἀστροφεγγῇ νύκτα, χαίνουσι διαβολικῶς, ἀναγκάζοντα τὸν διαβάτην νὰ βαίνει μετὰ φόβου Σούτου, πίστεως πρὸς τὴν ὄρασίν του καὶ ἐλπίδος ὅτι δὲν θὰ συντρίψῃ τὸ ἐν τέταρτον τοῦλάχιστον τῶν κώλων του;

Ὅχι, ἂς μείνουν ὅλα αὐτὰ τὰ χάσματα ἀνοικτὰ, ὡς χεῖλη Νεγρεπόντη μὴ ἔχοντος νὰ εἴπῃ τίποτε εἰς τὸ δαμασκηνὸν τῶν «Νέων Ἰδεῶν» ντοῦς, ἀφοῦ ἔχουν σκοπὸν καθαρτικὸν καὶ ὑγιεινὸν καὶ ἀφοῦ χρησιμεύουν ὡς πρωτότυποι ἐπιγραφαί, ὅτι τὸ πέρας τῆς ἀρχῆς τῆς συγκροτουμένης ἀπὸ ὀλίγην κοιλιάν νομαρχοῦ, ἕνα πόδι Κοσσονάκου, ὀλίγο φ. ο. κ. ὅ. τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐν κλάσμα Μενελάου ὡς μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὑγείας φροντίζει ὑπὲρ ὑγείας τῶν προσφιλῶν κτηνῶν, ἄτινα συλλήβδην ὀνομάζονται Ἀθηναῖοι.

Ἀλλὰ τοῦλάχιστον αἱ ὁδοὶ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπονόμευσις